

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

naturligvis ganske af hele situationens udvikling, men jeg er iøvrigt ret enig med det ærede medlem i hans vurderinger. Spørgsmålet er, hvilke konklusioner det ærede medlem og hans parti vil drage af disse forhold. Her var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ret forsigtig. Han anbefalede ikke højere skatter som et middel, ikke direkte i hvert fald, syntes heller ikke at ville anbefale lavere beskæftigelse som et middel, omend jeg forstod, at hele byggeriets eller boligstøttens omfang var noget, det ærede medlem ville sætte et spørgsmålstegn ved. Det ærede medlem stillede heller ikke direkte i udsigt, at en forringelse af de sociale udgifter skulle være vejen til at rette op på denne situation, selvom jeg forstod, at der var tanker hos det ærede medlem, der tenderede i den retning.

Derimod hørte vi fra den ærede ordfører for det konservative folkeparti, at han var inde i tankebaner, hvad han også selv gjorde opmærksom på, der lå meget langt fra de tankebaner, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen bevægede sig i. Man forstod, at det ærede medlem hr. Aksel Møller og hans parti efter den forhåbentlig forfriskende oplevelse gennem 3 år at have været med i regeringen meget hurtigt har fundet tilbage til den gamle landevej fra 1950 og fra den formentlig især i disse dage med stor glæde erindrer den kommunale valgkamp i 1950, da det jo var en skattnedsættelse, der som store glade forventninger blev hængt ud for vælgerne. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Aksel Møller var meget nær ved at komme tilbage i de samme tankebaner. Jeg har kun lige villet antyde denne problemstilling og den forskel mellem de to ellers så nært samarbejdende partier og vil iøvrigt mene, at hele debatten om disse forhold hører bedre hjemme under de følgende punkter på dagsordenen, hvor man vil kunne drøfte disse problemer med min højtærede kollega finansministeren.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller havde et par sarkastiske bemærkninger om boligbyggeriet, om hvilket han mente, at vi fra socialdemokratiets side helt havde glemt oppositionsperiodens politik. Mon det skulle være så galt? Hvis jeg husker rigtigt, har vi foreslået, at vi fastholdt et normalt

byggeri på 20 000 lejligheder og derudover skulle tilstræbe i løbet af et par år at igangsætte 6 000 ekstra lejligheder om året. Dette vil give et igangsat byggeri på maksimalt 26 000 lejligheder. Hvad det enkelte år giver i færdiggjorte lejligheder, kan man ikke forudse helt nøjagtigt, det kan blive 25 000, det kan blive lidt mindre, det kommer helt an på, hvordan hele byggerytmen er, men lad os se på tallene. I 1951 færdiggjordes der 21 000 lejligheder. Vi mener at have grund til at forudse, at vi for indeværende år vil komme op i nærheden af et færdiggjort boligbyggeri på 23 000 lejligheder, og til næste år skulle antallet efter det, der igangsættes i år, komme meget nær op mod 25 000 eller praktisk talt det, vi ønskede i oppositionsperioden. Jeg kan ikke love, at tallene kommer til at stemme nøjagtigt, men der er ganske god overensstemmelse mellem den boligpolitik, vi forlangte som opposition, og den, vi fører i dag.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller gjorde et par bemærkninger om antidumping og told. Jeg ved ikke, om jeg forstod det ærede medlems udtalelse om antidumpingforslaget helt nøjagtigt — det var meget kort, hvad der blev sagt — men jeg mente at forstå den sådan, at man fra konservativ side ville være tilhænger af en antidumpinglov. Hvis det er tilfældet — og det har jeg ikke spor imod at få bekræftet — vil det i høj grad glæde ikke alene mig, men store dele af dansk industri.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard beskæftigede sig ret indgående med udsigterne til en økonomisk depression og gjorde opmærksom på, at en sådan depression ville være en stor fare for vort lands økonomi. Jeg kan i alle disse betragtninger være ganske enig med det ærede medlem.

Det ærede medlem var lidt ked af og lidt skuffet over, at vi ikke i oversigten i højere grad har omtalt de konsekvenser, en depression vil få i praktisk dansk politik; med andre ord: Hvad skal vi gøre i praktisk dansk politik, hvis den økonomiske depression bliver en kendsgerning? Jeg er enig i, at det ville have været ønskeligt, om man var i stand til allerede nu at give anvisninger på den politik, der i så fald skulle føres, men jeg er bange for, at det bliver vanskeligt at give sådanne anvisninger.

Sagen er, at alle tankerne omkring den